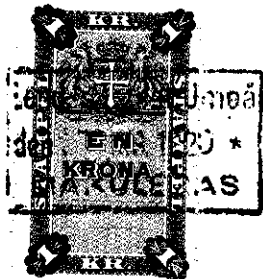

N:o 632

1891.

Konungens Befallningsh^afvandes i Västerbottens län utslag på de besvär, Handlanden J.G. Noring anført deröfver att Byggnadsnämnden här i staden, hos hvilken klaganden, såsom egare till östra delen af tomt n:o 3, kvarteret Höder, innehållande 864 kvadratmeter, begärt delning af berörda tomt i två lika delar samt tillstånd till hvar af dessa delars särskilda bebyggande under eget tomtnummer, genom beslut den 16 november 1890, enär tomtens längd emot hufvudgatan endast utgjorde 22,44 meter och tomtens således blefve alltför liten, afslagit ansökningen; yrkande klaganden: att då, på sätt af en besvärens bifogad plankarta inhemtades, de byggnader klagande ämnade upföra allenast omfattade en yta af 278 meter men tomtdelen utgjorde 864 kvadratmeter och således till gårdsplan funnes tillräcklig mark, det måtte Konungens Befallningshafvande, med upphäfvande af Byggnadsnämndens beslut, med-

Lösen 1:75

Stämpel 1:-

Summa Två kronor 75 öre

Byggnadsnämnden i Umeå.

Tomtkarta 2480K-K/263

10/12.1891.

gifva hvad sökanden hos nämnden äskat; öfver
hvilka besvär Byggnadsnämnden sig förklarar
och anfört: att å den till Kongl. Maj:t inlem-
nade karta med förslag till reglering af den
brända stadsdelen funnes nu gällande tomtindel-
ning utmärkt, hvarföre densamma måste anses
vara af Kungl. Maj:t fastställd på samma gång
som öfriga å kartan utmärkta anordningar, i
hvilka det ej tillkomme nämnden att göra änd-
ring, att halfva tomtens längd utefter kungs-
gatan utgjorde 20,44 meter och ej 22,44 meter,
såsom nämnden af misstag upgifvit uti sin af-
slagsresolution på sökandens framställning; att
äfven om detta mått vore tillräckligt för den
tomt klaganden ville bebygga, då huset kunde läg-
gas utåt Vestra Kyrkogatan, så blefve det otill-
räckligt för återstående del af tomten, hvilken
skulle bliva en mellantomt och erhålla aldeles
för knappt utrymme för byggnader, isynnerhet om
byggnadsstadgan föreskrift om indragning från

grandtomt för undvikande af brandmur, hvilket
förfaringssätt vore det här i regel följda,
skulle tillämpas på mellan-tomten; att sist-
nämnda tomt, såsom varande djup och smal blef
ve obehöfvad för eldsläckning; samt att hos
Stadsfullmäktige väckts förslag till delning
af tomter, enligt hvilket ett kvarters vid
samma hufvudgata belägna tomter skulle kunna
få delas med vilkor att ingen hörntomt ut-
efter hufvudgatan finge vara mindre än 22,5
meter och mellantomterna ej mindre än 25 me-
ter; hemställande nämnden fördenskull att be-
svärens måtte lemnas utan afseende; hvarefter
och sedan sökanden i afgifne påminnelser
framhållit, utom annat, att, för så vidt huf-
vudgata måste förstås den gata, hvaråt bygg-
nadens fasad vore vänd, så vore uti ifråga-
varande fall Westra Kyrkogatan och icke Kungs-
gatan, såsom nämnden tycktes antagit, hufvud-
gata för klagandens tomt, som efter denna ga-

ta hade en längd af 41,5 meter, hafva Stadsfullmäktige, hvilkas yttrande i ämnet inforrats instämt uti hvad Byggnadsnämnden i sin förklaring öfver besvären anfört. Gifvet å Landskansliet i Umeå den 10 december 1891.

Konungens Befallningshafvande har tagit handlingarnas innehåll i öfvervägande; och emedan om äfven, såsom Byggnadsnämnden antagit, Kongl. Maj:t i sammanhang med sin genom nådigt bref den 12 april 1889 meddelade fastställelse af stadsplanen äfven skulle fastställt den nya tomtindelningen, sådan densamma finnes utmärkt å oförmälda stadsplan, detta, jemlikt § 17 mom. 3 af Kongl. Byggnadsstadgan för rikets städer den 8 maj 1874, icke utgör hinder för nämnden att handlägga frågor om jemkningar i gällande tomtindelning; ty och som Kongl. Maj:t genom sitt ofvanberörda nådiga bref uttryckligen förklarar att stadsplanen skulle tjena till efter rättelse vid verkställighet i den mån sådant utan förnärmande af någons laglig rätt kunde ske; alltså och då klaganden ostridigt är egare till ifrågavarande halftom, samt denna kan bebyggas utan kränkning af bestämmelserna uti § 23 af ofvannämnda stadga, pröfvar Konungens Befallningshafvande, som, vid det förhållande att

frågan om sättet för tomtens bebyggande nu icke utgör föremål
för pröfning, finner hvad Byggnadsnämnden i öfrigt anfört icke
förtjena afseende, rättvist att öfverklaga beslutet upphäfva och
ogiltigt förklara.

Besvärshänvisning.

År och dag som ofvan

Jesper Crusebjörn.

/ C.O. de Frese.

Rätt avskrivet; betygar. Umeå i Landskansliet den 28 februari

1920.

6/11 1920.

På tjänstens vägnar:

